

OŚ.6220.36.2020.MT

DECYZJA**o środowiskowych uwarunkowaniach**

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 72 ust. 1 pkt 1 i 6, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2021 r. poz. 247), § 3 ust. 1 pkt 69 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), oraz art. 10 § 1 i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r. poz. 735), po rozpatrzeniu wniosku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Żelazna 59a, 00-848 Warszawa, reprezentowanego przez Pana Macieja Wojtkowiaka, Hydroprojekt Sp. z o.o. ul. Grunwaldzka 21, 60-783 Poznań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, polegającego na **poprawie retencji jezior Samicy Stęszewskiej – dokumentacja (zastawka w km 4+400)**, na dz. o nr ewid 163 i 164, obręb Dymaczewo Stare, biorąc pod uwagę opinie: Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Ministra Infrastruktury w Warszawie,

Burmistrz Gminy Mosina

- I. Orzeka realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.
- II. Określa następujące wymagania i warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia ze szczególnym uwzględnieniem konieczności zachowania standardów środowiska, w tym: ochrony zasobów przyrodniczych, zasobów naturalnych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:
 1. prace należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej;
 2. należy ograniczyć do minimum teren zajęty pod realizację przedsięwzięcia w celu maksymalnego zmniejszenia czasowej ingerencji w środowisko;
 3. prace budowlane należy prowadzić przy wykorzystaniu wyłącznie sprawnego technicznie sprzętu;
 4. w czasie prowadzenia robót budowlanych, należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu i urządzeń budowlanych oraz konserwować je;
 5. w przypadku przedostania się zanieczyszczeń do gruntu lub wód należy bezzwłocznie podjąć działania zmierzające do usunięcia skutków i przyczyn awarii;
 6. powstające w trakcie prowadzenia prac budowlanych odpady, należy gromadzić selektywnie w wyznaczonych miejscach, a następnie przekazywać zewnętrznym podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia;

7. tankowanie sprzętu mechanicznego winno odbywać się poza terenem budowy oraz poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym;
8. ścieki socjalno-bytowe należy gromadzić w szczelnych, przenośnych sanitariatach i regularnie je opróżniać;
9. na etapie realizacji przedsięwzięcia zaplecze techniczne, miejsca postoju dla maszyn budowlanych i sprzętu transportowego oraz magazynowania materiałów budowlanych oraz ich odpadów, należy zorganizować na uszczelnionym, w miejscu uniemożliwiającym bezpośrednie przedostanie się substancji niebezpiecznych (ropopochodnych) do gruntu i wód;
10. we wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich prac budowlanych należy zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych;
11. po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia, teren należy uporządkować, w tym oczyścić ze wszystkich zalegających zanieczyszczeń i odpadów;
12. realizację przedsięwzięcia należy przeprowadzić w okresie letnim przy niskich stanach wód w rzece Samicy Sęszewskiej;
13. w celu prowadzenia robót „na sucho” należy wykonać czasowe poprzeczne przegrodzenie koryta rzeki Samicy Sęszewskiej, a wodę odpompowywać przy zachowaniu aktualnego poziomu wody w jeziorze Łódzko – Dymaczewskim;
14. w czasie budowy zastawki, na etapie przepompowywania wody, wlot do przewodu ssącego należy zabezpieczyć metalowym koszem;
15. plac budowy winien być ogrodzony płótkami herpetologicznymi o wysokości co najmniej 50 cm nad powierzchnię gruntu, wykonanymi z geotkaniny, z przewieszką, wkopanymi na 10 cm w ziemię. Montaż płótków należy przeprowadzić pod nadzorem przyrodniczym;
16. od górnej i dolnej wody należy wykonać przyzmy kamienne w formie bystrza w celu umożliwienia migracji organizmów wodnych, w tym ryb;
17. do wykonania umocnień brzegowych należy zastosować wyłącznie materiały pochodzenia naturalnego, stwarzające dogodne miejsca dla życia i rozwoju organizmów wodnych;
18. prace związane z użyciem sprzętu mechanicznego należy wykonywać poza sezonem rozrodczym zwierząt;
19. w czasie prac budowlanych winien być realizowany nadzór przyrodniczy (kontrola występowania organizmów bentosowych);
20. w trakcie prac ziemnych drzewa niekolidujące z przedsięwzięciem, a znajdujące się w bezpośrednim zasięgu prac, winny być zabezpieczone przed potencjalnymi uszkodzeniami;
21. należy prowadzić regularne kontrole techniczne planowanej zastawki.

III. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

UZASADNIENIE

W dniu 19 października 2020 r. do Urzędu Miejskiego w Mosinie wpłynął wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Żelazna 59a, 00-848 Warszawa, reprezentowanego przez Pana Macieja Wojtkowiaka, Hydroprojekt Sp. z o.o. ul. Grunwaldzka 21, 60-783 Poznań o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia, polegającego na *poprawie retencji jezior Samicy Stęszewskiej – dokumentacja (zastawka w km 4+400)*, na dz. o nr ewid 163 i 164, obręb Dymaczewo Stare.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 69 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ma charakter fakultatywny.

Analiza dokumentacji wykazała braki formalne. W związku z powyższym, Burmistrz Gminy Mosina pismem z dnia 21 października 2020 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, wezwał pełnomocnika Inwestora do wniesienia stosownych uzupełnień formalnych. W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 6 listopada 2020 r., pełnomocnik Wnioskodawcy dokonał stosownych uzupełnień, czyniąc zadość wezwaniu organu.

W kontekście powyższego, zgodnie z art. 10 § 1 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, obwieszczeniem z dnia 12 listopada 2020 r., znak: OŚ.6220.36.2019.MT, Burmistrz Gminy Mosina poinformował strony postępowania, iż zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na *poprawie retencji jezior Samicy Stęszewskiej – dokumentacja (zastawka w km 4+400)*, na dz. o nr ewid 163 i 164, obręb Dymaczewo Stare.

Jednocześnie, zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, pismami z dnia 12 listopada 2020 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, zwrócono się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu, z prośbą o wyrażenie opinii w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko.

Działając na podstawie art. 65 § 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu pismem z dnia 25 listopada 2020 r., znak: PO.RZŚ.435.352m.2020.BJ przekazał według właściwości do Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu wniosek Burmistrza Gminy Mosina z dnia 12 listopada 2020 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT w przedmiocie wydania opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko.

Jednocześnie, w dniu 26 listopada 2021 r., do Burmistrza Gminy Mosina wpłynęła opinia sanitarna Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu z dnia 25 listopada 2020 r., znak: NS.9011.1.348.2020.DK, w której nie stwierdzono potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i odstąpiono od określenia zakresu raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko.

Ponadto, postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 r., znak: WOO-IV.4220.1699.2020.AK.1 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wskazał jednak na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosownych warunków i wymagań.

W związku z art. 10 § 1 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, Burmistrz Gminy Mosina obwieszczeniem z dnia 9 grudnia 2020 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, poinformował strony postępowania o pismach wyżej wskazanych organów współdziałających.

Działając na podstawie art. 65 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu pismem z dnia 9 grudnia 2020 r., znak: PO.ZZŚ.4.435.745m.2020.MDB przekazał według właściwości do Ministra Infrastruktury w Warszawie wniosek Burmistrza Gminy Mosina z dnia 12 listopada 2020 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT w przedmiocie wydania opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko.

W związku z powyższym, na podstawie art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* Minister Infrastruktury zawiadomieniem z dnia 18 grudnia 2020 r., Id: 380235, z uwagi na szczególnie skomplikowany charakter sprawy, wydłużył termin załatwienia sprawy do dnia 29 stycznia 2021 r.

Zgodnie z art. 10 § 1, art. 36 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, obwieszczeniami z dnia 12 stycznia 2021 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, poinformowano strony postępowania o wyżej wskazanym zawiadomieniu Ministra Infrastruktury z dnia 18 grudnia 2020 r., Id: 380235 oraz o wydłużeniu terminu załatwienia sprawy przez organ prowadzący sprawę do dnia 31 stycznia 2021 r.

Jednocześnie, zgodnie z art. 36 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, Burmistrz Gminy Mosina obwieszczeniem z dnia 28 stycznia 2021 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, poinformował strony postępowania, iż z uwagi na konieczność wydania opinii przez ministra właściwego ds. gospodarki wodnej tj. Ministra Infrastruktury, przedmiotowe postępowanie nie może zostać zakończone w ustawowym terminie i ponownie wydłużył termin załatwienia sprawy do dnia 1 marca 2021 r.

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 r., znak: GM-DOK-2.7750.6.2021 (Id: 380235), Minister Infrastruktury wezwał do uzupełnienia Karty informacyjnej przedsięwzięcia o zagadnienia dotyczące: zakresu prac i parametrów budowli, oceny wpływu przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2021 r. poz. 624), prac utrzymaniowych i oddziaływania skumulowanego. Pismem z dnia 16 lutego 2021 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT przekazano wyżej wskazane wezwanie organu współdziałającego pełnomocnikowi Inwestora z prośbą o uzupełnienie dokumentacji i ustosunkowanie się do uwag. Stosowne uzupełnienie wpłynęło do organu prowadzącego postępowanie w dniu 25 lutego 2021 r., a następnie pismem z dnia 2 marca 2021 r., znak OŚ.6220.36.2020.MT zostało wysłano do Ministra Infrastruktury.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 36 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, Burmistrz Gminy Mosina obwieszczeniem z dnia 4 marca 2021 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, poinformował strony postępowania, iż z uwagi na

konieczność wydania opinii przez ministra właściwego ds. gospodarki wodnej tj. Ministra Infrastruktury, przedmiotowe postępowanie nie może zostać zakończone w ustawowym terminie i wydłużył termin załatwienia sprawy do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Na podstawie art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* Minister Infrastruktury zawiadomieniem z dnia 22 marca 2021 r., znak: GM-DOK-2.7750.6.2021 (Id: 380235), z uwagi na szczególnie skomplikowany charakter sprawy, wydłużył termin załatwienia sprawy do dnia 23 kwietnia 2021 r.

Zgodnie z art. 10 § 1 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego*, obwieszczeniami z dnia 8 kwietnia 2021 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, poinformowano strony postępowania o wyżej wskazanym zawiadomieniu Ministra Infrastruktury z dnia 22 marca 2021 r., GM-DOK-2.7750.6.2021 (Id: 380235).

Finalnie, Minister Infrastruktury postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2021 r. znak: GM-DOK-2.7750.6.2021 (Id: 380235), nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym, obwieszczeniem z dnia 23 kwietnia 2021 r., znak: OŚ.6220.36.2020.MT, Burmistrz Gminy Mosina poinformował o postanowieniu Ministra Infrastruktury, oraz iż zostały zebrane wystarczające dowody i materiały do rozstrzygnięcia postępowania ws. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia, polegającego na *poprawie retencji jezior Samicy Stęszewskiej – dokumentacja (zastawka w km 4+400)*, na dz. o nr ewid 163 i 164, obręb Dymaczewo Stare. Jednocześnie, na podstawie art. 36 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* organ wskazał, iż ze względów proceduralnych, przedmiotowe postępowanie nie może zostać rozstrzygnięte w terminie do dnia 30 kwietnia 2021 r. i wydłużył termin załatwienia sprawy do dnia 23 maja 2021 r.

W miejscu tym wskazać należy, iż w wyznaczonym w obwieszczeniu terminie, żadna ze stron nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie zapoznała się z zebraną w toku postępowania administracyjnego dokumentacją sprawy, jak również nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt. 2 oraz biorąc pod uwagę uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, po otrzymaniu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu, postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz postanowienia Ministra Infrastruktury w Warszawie, jak również po dokonaniu analizy rodzaju, cech i skali zmian w realizacji przedsięwzięcia, wielkości zajmowanego terenu, zakresu robót związanych z jego realizacją, prawdopodobieństwa, czasu trwania, zasięgu oddziaływania, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz odwracalności oddziaływania, powiązania z innymi przedsięwzięciami, a także wykorzystania zasobów naturalnych, różnorodności biologicznej, emisji i uciążliwości związanych z eksploatacją przedsięwzięcia, gęstości zaludnienia wokół przedsięwzięcia oraz usytuowania przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000, Burmistrz Gminy Mosina nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania

na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Wskazał jednak na konieczność spełnienia warunków i wymagań, o których mowa w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a, a także pkt 3 lit. a, c, d oraz e wyżej cytowanej ustawy, na podstawie treści Karty informacyjnej przedsięwzięcia, ustalono, że planowane przedsięwzięcie będzie polegać na poprawie retencji jezior rzeki Samicy Stęszewskiej poprzez wykonanie żelbetowej zastawki w miejscu istniejącej zniszczonej zastawki drewnianej w km 4+400 ww. rzeki (km 3+975 – wg. Mapy Podziału Hydrograficznego Polski), mającej na celu całoroczne utrzymanie wód Jeziora Łódzko - Dymaczewskiego na rzędnej 64,00 m n.p.m. Dno rzeki o szerokości około 4,00 m jest piaszczyste, skarpy porośnięte roślinnością zielną. Dojazd do miejsca inwestycji możliwy jest istniejącą drogą gruntową. W pobliżu brak zabudowań mieszkalnych i gospodarczych. Projektowana zastawka, poprzez stabilizację lustra wody, pozwoli na zahamowanie niekontrolowanego odpływu i obniżania się poziomu wody w jeziorze Łódzko - Dymaczewskim oraz zwiększy retencję przedmiotowego jeziora, przeciwdziałając skutkom suszy. Realizacja przedsięwzięcia pozwoli retencionować ok. 240 000 m³ wody. Konstrukcję nośną zastawki będzie stanowiła stalowa ścianka szczelna wbita w dno rzeki, która będzie jednocześnie zabezpieczała przed filtracją. Grodzice zostaną zwieńczone oczepem żelbetowym. W zastawce wykonane zostanie okno przelewowe o szerokości 3 m na poziomie 63,80 m n.p.m., co przy przepływie średnim rocznym SSQ = 0,54 m³/s pozwoli utrzymać stały poziom w jeziorze na rzędnej 64,00 m n.p.m. Planowana zastawka będzie bezobsługowa (brak możliwości regulacji poziomu wody). Skarpy rzeki Samicy Stęszewskiej w rejonie planowanej budowli piętrzącej zostaną umocnione brukiem kamiennym bądź narzutem kamiennym zakończonym drewnianymi palisadami. Powyżej umocnień kamiennych przewidziano wykonanie umocnień biologicznych w postaci darniowania oraz humusowania wraz z obsiewem rodzimymi mieszkankami traw. Na prawym brzegu zostaną zlokalizowane również schody skarpowe, zarówno od strony wody górnej jak i dolnej, służące jako przejścia dla kajakarzy. Planowana zastawka będzie posiadała następujące parametry techniczne:

- klasa techniczna – IV;
- wysokość piętrzenia - 0,45 m n.p.t.;
- światło - 3 m;
- rzędna korony progu - 63,80 m n.p.m.;
- normalny poziom piętrzenia NPP - 64,00 m n.p.m.

W dokumentacji przeanalizowano dwa zasadnicze warianty realizacji przedsięwzięcia, zwracając przede wszystkim uwagę na ograniczenie do niezbędnego minimum wpływu inwestycji na środowisko. Zgodnie z treścią dokumentacji przy wyborze wariantu planowanego do realizacji kierowano się przede wszystkim: wyborem miejsca realizacji przedsięwzięcia (miejsce, w którym zastawka już wcześniej funkcjonowała), jak najmniejszą ingerencją w środowisko naturalne, wpływem na tereny przyległe, warunkami geotechnicznymi, ekonomią przedsięwzięcia oraz późniejszym utrzymaniem obiektu. Aby w jak największym stopniu zminimalizować ingerencję w środowisko, zaplanowano realizację zastawki bez konieczności wykonania tymczasowego kanału obiegowego na lewym brzegu rzeki Samicy Stęszewskiej.

W miejscu tym wskazać należy, iż planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na nieruchomości o nr ewid. 163 i 164, obręb Dymaczewo Stare, które nie są objęte obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Analizując kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d, e ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* ze względu na skalę, rodzaj i charakter przedsięwzięcia stwierdzono, że nie będzie ono negatywnie wpływać na lokalne warunki wodne i gruntowo-wodne. Na podstawie treści dokumentacji ustalono, że prace ziemne będą prowadzone w wierzchniej warstwie ziemi, co nie wpłynie na uszczuplenie lokalnych zasobów wód podziemnych. Na etapie realizacji inwestycji, w związku z prowadzeniem prac budowlano-montażowych, dojdzie do wzrostu zawartości zawiesiny ogólnej w wodach rzeki Samicy Stęszewskiej i podwyższenia stężenia substancji biogennych. Zgodnie z treścią dokumentacji, będą to niewielkie ilości, które nie będą miały istotnego znaczenia dla ekosystemu wodnego rzeki Samicy Stęszewskiej. Oddziaływanie to będzie krótkotrwałe i powiązane z niewielkim obszarem, a po zakończeniu prac i zrealizowaniu przedsięwzięcia ustąpi. W trakcie eksploatacji zastawki nie przewiduje się jej wpływu na wody powierzchniowe w aspekcie wzrostu stężenia związków biogennych, zakwaszenia, zasolenia, pogorszenia warunków tlenowych zarówno w rzece Samicy Stęszewskiej, jak i w jeziorze Łódzko-Dymaczewskim. Piętrzenie wody nie wpłynie negatywnie na jej jakość. Decydującym czynnikiem kształtującym jakość wody w analizowanej rzece oraz w jeziorze, będzie nadal (jak ma to miejsce obecnie) woda dopływająca z górnych odcinków zlewni oraz spływy powierzchniowe.

Dokonana analiza wpływu planowanego przedsięwzięcia na wody rzeki Samicy Stęszewskiej wykazała, że na etapie prowadzenia prac należy się liczyć z potencjalnym ryzykiem przedostawania się zanieczyszczeń ze sprzętu budowlanego do wody, co w ocenie autorów Karty informacyjnej przedsięwzięcia, nie będzie znacząco negatywnie wpływało na skład fizyczno-chemiczny wód rzeki. W celu zminimalizowania ryzyka związanego z możliwością wystąpienia sytuacji, o której wyżej mowa, prace budowlane winny być prowadzone z wykorzystaniem sprawnego sprzętu, co w znaczący sposób pozwoli ograniczyć możliwość zanieczyszczenia wody substancjami ropopochodnymi oraz płynami eksploatacyjnymi.

Ocenie objęto również wpływ planowanego przedsięwzięcia na hydromorfologię rzeki Samicy Stęszewskiej. W czasie prowadzenia prac budowlanych będzie dochodziło do przemieszczania materiału ziemnego. Aby zminimalizować wpływ na warunki hydrologiczne, przedsięwzięcie będzie realizowane w czasie niskich stanów wody. W celu wykonania robót „na sucho” zaprojektowano czasowe poprzeczne przegrodzenie koryta rzeki workami z piaskiem z uszczelnieniem folią oraz pompowanie wody w dolne stanowisko, przy jednoczesnym zachowaniu aktualnego poziomu wody w jeziorze. Technologia ta pozwoli ograniczyć zasięg robót budowlanych jedynie do koryta rzeki, bez ingerencji w tereny przyległe. Na etapie eksploatacji koryto rzeki będzie trwale przegrodzone, co w konsekwencji pozwoli retencjonować wodę w czasie, kiedy występują jej największe deficyty (przy zachowaniu przepływu biologicznego). Jednocześnie wskazać należy, że na etapie realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się wystąpienia wpływu prac budowlanych na warunki hydromorfologiczne w Jeziorze Łódzko-Dymaczewskim. Natomiast na etapie eksploatacji wpływ taki wystąpi i będzie dotyczył podwyższenia poziomu wody w jeziorze. Wykonane piętrzenie spowoduje podwyższenie poziomu wody do poziomu, który już wcześniej występował w analizowanym miejscu. Z punktu widzenia retencji wody i zwiększenia uwilgotnienia terenów przyległych, piętrzenie przyniesie efekt korzystny. Zastawka wprowadzi również większą stabilizację poziomu wody, szczególnie w czasie długotrwałych susz.

Na podstawie zgromadzonych materiałów ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie znacząco negatywnie zarówno na ilościowy, jak i jakościowy stan wód powierzchniowych i podziemnych. W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, c, d, f, h, i, j wyżej cytowanej ustawy ustalono, że planowane przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych oraz innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych i obszarach objętych ochroną, w tym w obrębie strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina - Krajkowo. Ponadto, przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe oraz archeologiczne. Nie będzie także zlokalizowane na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, obszarach górskich i leśnych, a także na obszarach o dużej gęstości zaludnienia. W związku z realizacją przedsięwzięcia, nie przewiduje się również przekroczenia standardów jakości środowiska na przedmiotowym obszarze. Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, ustalono, że odpady wytwarzane na etapie prowadzenia prac budowlanych zostaną zagospodarowane przez wykonawcę tych robót, zgodnie z przepisami w tym zakresie. Etap eksploatacji nie będzie się wiązał z wytwarzaniem odpadów. Nie przewiduje się powstawania odpadów niebezpiecznych.

Biorąc pod uwagę rodzaj i skalę planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d wyżej cytowanej ustawy stwierdzono, że w wyniku realizacji inwestycji nie zwiększy się poziom hałasu w środowisku, a co za tym idzie nie zostaną przekroczone akustyczne standardy jakości środowiska. Ponadto, nie przewiduje się wpływu przedsięwzięcia na stan jakości powietrza w rejonie zainwestowania. W związku z realizacją inwestycji nie planuje się zainstalowania urządzeń emitujących zanieczyszczenia powietrza oraz pola elektromagnetyczne. Jedynie na etapie realizacji mogą się pojawić okresowe uciążliwości, które jednak ustąpią po zakończeniu prac budowlano-montażowych.

Z uwagi na rodzaj i lokalizację planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* należy stwierdzić, że przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii oraz realizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami, ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej będzie ograniczone. Przedsięwzięcie nie zalicza się do kategorii zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z 29 stycznia 2016 r. *w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi czy osuwisk. Z uwagi na charakter i lokalizację przedsięwzięcia, nie przewiduje się jego wpływu na zmiany klimatu, ani wpływu postępujących zmian klimatu na to przedsięwzięcie.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c wyżej cytowanej ustawy należy stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych. Nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na bioróżnorodność terenu.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na podstawie zgromadzonych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod planowane przedsięwzięcie zlokalizowany jest w otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego, poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, z późn. zm.), a najbliższe położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 i obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010, oddalone o 20 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Analiza dokumentacji wykazała, że realizacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązać z wycinką drzew i krzewów. Roboty budowlane, przeprowadzone zostaną w okresie niskich poziomów wody w rzece Samicy Stęszewskiej, latem, poza okresem migracji ryb. Przewód ssący zabezpieczony zostanie koszem wykonanym z metalowej siatki w celu ograniczenia dostania się organizmów do systemu pomp. Na podstawie treści dokumentacji ustalono, że realizacja przedsięwzięcia będzie wpływać na poziom wody Jeziora Łódzko-Dymaczewskiego poprzez jego stabilizację. Przedmiotowe jezioro jest siedliskiem przyrodniczym 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Zwiększenie poziomu wody w jeziorze w okresie letnim spowoduje zmniejszenie ryzyka zakwitów glonów oraz zwiększenie natlenienia wody. Charakter planowanego przedsięwzięcia pozwala wykluczyć znaczące negatywne oddziaływanie na siedlisko 3150 będące przedmiotem ochrony obszaru Ostoja Wielkopolska PLH300010. Ponadto na etapie realizacji przedsięwzięcia dojdzie do zniszczenia 20 m² podtypu siedliska 6430, tj. siedliska 6430-3 Niżowe, nadrzeczne zbiorowiska okrajkowe, będącego również przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Wielkopolska PLH300010. Zgodnie ze standardowym Formularzem Danych na terenie tego obszaru Natura 2000 siedlisko 6430 zajmuje ok. 3,0,7 ha. Ze względu na niewielki fragment tego siedliska, które ulegnie zniszczeniu, również można wykluczyć znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze. W rzece Samicy Stęszewskiej spotkać można 3 gatunki ryb będące przedmiotami ochrony tego obszaru: kozę, piskorza i różankę. Analiza Karty informacyjnej przedsięwzięcia wykazała, że zastawka w okresach niskiego poziomu wody w rzece będzie stanowić barierę migracyjną dla organizmów wodnych. Jednak w okresach wiosny i jesieni, kiedy poziom wody w rzece będzie wyższy, migracja ryb będzie możliwa. Od górnej i dolnej wody projektuje się wykonać przyzmy kamienne w formie bystrza w celu umożliwienia migracji organizmów wodnych, w tym ryb. Zgodnie z analizą przeprowadzoną w dokumentacji migracja najbardziej utrudniona będzie w okresie letnim, tj. poza okresami migracji ryb i dlatego można wykluczyć znaczące negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na tę grupę organizmów. Ponadto, w miejscu tym wskazać należy, iż wzrost zasobów wodnych i ustabilizowanie poziomu wód jeziora spowoduje występowanie korzystniejszych warunków dla ichtiofauny związanych m.in. z ograniczeniem deficytów tlenowych i zakwitów wody. Wystąpi także zwiększenie uwilgotnienia terenów przyległych do jeziora, co pozwoli na utrzymanie się stabilnych warunków dla rozwoju roślinności wodnej i siedlisk przyrodniczych. Niezależnie od powyższego, w pkt II niniejszej decyzji nałożono na Inwestora obowiązek ogrodzenia placu budowy płótkami herpetologicznymi o wysokości co najmniej 50 cm nad powierzchnią gruntu, wykonanymi z geotkaniny, z przewieszką, wkopanymi na 10 cm w ziemię, których montaż należy przeprowadzić pod nadzorem przyrodniczym.

Mając na względzie lokalizację planowanego przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi oraz jego realizację zgodnie z nałożonymi w postanowieniu warunkami, nie przewiduje się

znaczącego negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także znacząco na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, a także nie spowoduje pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub ich powiązania z innymi obszarami. Ponadto, przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 wyżej cytowanej ustawy przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność oraz możliwość powiązania z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Na etapie prowadzenia robót budowlanych nie przewiduje się wykorzystania wody. Przewiduje się korzystanie z paliw płynnych służących, jako źródło energii dla sprzętu budowlanego w ilości spalanej paliwa ok. 10 l/h pracy sprzętu. Dla sprzętu budowlanego wymagającego energii elektrycznej wykonawca stosować będzie agregaty prądotwórcze zasilane paliwem płynnym. Na etapie eksploatacji obiektu nie będzie zapotrzebowania na wodę, surowce, paliwa oraz energię elektryczną, ciepłą i gazową.

Jedynie ścieki związane z inwestycją, to ścieki socjalno-bytowe, wytwarzane przez pracowników. Będą one generowane w przenośnych toaletach i wywożone przez odpowiednie służby do oczyszczalni ścieków, gdzie będą opróżniane.

Na terenie inwestycji nie występują powierzchnie utwardzone, ani systemy zbierania i odprowadzania wód deszczowych. Wody deszczowe będą tak jak dotychczas wsiąkać w grunt, bądź spływać powierzchniowo do pobliskich rowów.

Ponadto, uwzględniając zapisy art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter przedsięwzięcia, stwierdzono, iż nie spowoduje ono możliwości wystąpienia kumulacji negatywnych oddziaływań z innymi przedsięwzięciami.

Planowana inwestycja będzie realizowana na obszarze dorzecza Odry. Zadanie to nie zostało ujęte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. *w sprawie aktualizacji Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* (Dz.U poz. 1967) - aPGW, jako mogące zagrażać osiągnięciu celów środowiskowych. Nie zostało też uwzględnione w MasterPlanie dla obszaru dorzecza Odry.

W związku z art. 63 ust. 1 pkt 2 lit k wyżej cytowanej ustawy, ustalono, że według charakterystyki Jednolitych Części Wód, przedsięwzięcie będzie realizowane na obszarze jednolitej części wód powierzchniowej (JCWP) PLRW 6000161856969 Samica Stęszewska oraz jednolitej części wód podziemnej (JCWPd) o kodzie PLGW 600060.

Zgodnie z aPGW ww. JCWP została wyznaczona jako naturalna część wód o stanie złym, monitorowana, zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych, którymi są dobry stan

ekologiczny oraz dobry stan chemiczny. Dla tej JCWP ustalono odstępstwo z art. 4 ust. 4 RDW do 2021 r. W dokumentacji sprawy przedstawiono i przeanalizowano aktualne dostępne wyniki badań wskaźników dla klasyfikacji tanu ekologicznego JCWP, objętej przedsięwzięciem, pochodzące z 2019 r., Według uzyskanych wyników stan wód oceniono jako zły. Stan ekologiczny został określony jako słaby, z uwagi m.in. na ichtiofaunę (IV klasa). Elementy hydromorfologiczne uzyskały klasę II. Klasa elementów fizykochemicznych z grupy 3.1-3.5 została oceniona na poziomie > 2. Elementy fizykochemiczne – substancje szczególnie szkodliwe (specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne) oceniono jako klasa 2. Stan chemiczny wg klasyfikacji oceniono jako stan dobry.

Z kolei w przypadku JCWPd, zarówno stan chemiczny, jak i stan ilościowy tej części wód jest dobry, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych oceniono jako niezagrożone. Wskazana JCWPd jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Nie ustanowiono dla niej derogacji zgodnie z RDW. Jej stan ilościowy oceniono jako dobry, natomiast stan chemiczny jako słaby (dane PIG – PIB z 2016 r.)

Mając na względzie charakter i skalę oddziaływania, zastosowane rozwiązania oraz przy założeniu uwzględnienia warunków wskazanych w pkt II sentencji decyzji, stwierdza się brak możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdza się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, a określonych dla tych części wód w „*Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry*”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r.

W kontekście powyższego, po przeanalizowaniu stanu faktycznego i prawnego przedmiotowej sprawy, biorąc pod uwagę charakter i stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz brak znacząco negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, Burmistrz Gminy Mosina orzekł zgodnie z sentencją niniejszej decyzji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 127, art. 127a i art. 129 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Burmistrza Gminy Mosina w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Ponadto, decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron.

Otrzymują:

1. Pan Maciej Wojtkowiak, Hydroprojekt Sp. z o.o. ul. Grunwaldzka 21, 60-783 Poznań;
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Referat Inwestycji i Rozwoju Gminy /w miejscu/;
2. Referat Mienia Komunalnego /w miejscu/;
3. Minister Infrastruktury, ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa;
4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, ul. J.H. Dąbrowskiego 79, 60-529 Poznań;
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu, ul. Gronowa 22, 61-001 Poznań.

Sprawę prowadzi: Natalia Rynkowska, Inspektor ds. Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa
tel. (61) 8-109-567, e-mail: natalia.rynkowska@mosina.pl

do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia
znak: OŚ.6220.36.2020.MT z dnia 21 maja 2021 r.

Charakterystyka przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na poprawie retencji jezior rzeki Samicy Stęszewskiej poprzez wykonanie żelbetowej zastawki w miejscu istniejącej zniszczonej zastawki drewnianej w km 4+400 ww. rzeki (km 3+975 – wg. Mapy Podziału Hydrograficznego Polski), mającej na celu całoroczne utrzymanie wód Jeziora Łódzko - Dymaczewskiego na rzędnej 64,00 m n.p.m. Projektowana zastawka, poprzez stabilizację lustra wody, pozwoli na zahamowanie niekontrolowanego odpływu i obniżania się poziomu wody w jeziorze Łódzko - Dymaczewskim oraz zwiększy retencję przedmiotowego jeziora, przeciwdziałając skutkom suszy. Realizacja przedsięwzięcia pozwoli retencjonować ok. 240 000 m³ wody.

Inwestycja będzie realizowana na nieruchomości o nr ewid. 163 i 164, obręb Dymaczewo Stare, które nie są objęte obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 69 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ma charakter fakultatywny.

Na etapie prowadzenia robót budowlanych nie przewiduje się wykorzystania wody. Przewiduje się korzystanie z paliw płynnych służących, jako źródło energii dla sprzętu budowlanego w ilości spalanego paliwa ok. 10 l/h pracy sprzętu. Dla sprzętu budowlanego wymagającego energii elektrycznej wykonawca stosować będzie agregaty prądotwórcze zasilane paliwem płynnym. Na etapie eksploatacji obiektu nie będzie zapotrzebowania na wodę, surowce, paliwa oraz energię elektryczną, ciepłą i gazową.

Jedynie ścieki związane z inwestycją, to ścieki socjalno-bytowe, wytwarzane przez pracowników. Będą one generowane w przenośnych toaletach i wywożone przez odpowiednie służby do oczyszczalni ścieków, gdzie będą opróżniane.

Na terenie inwestycji nie występują powierzchnie utwardzone, ani systemy zbierania i odprowadzania wód deszczowych. Wody deszczowe będą tak jak dotychczas wsiąkać w grunt, bądź spływać powierzchniowo do pobliskich rowów.

W wyniku realizacji inwestycji nie zwiększy się poziom hałasu w środowisku, a co za tym idzie nie zostaną przekroczone akustyczne standardy jakości środowiska. Ponadto, nie przewiduje się wpływu przedsięwzięcia na stan jakości powietrza w rejonie zainwestowania. W związku z realizacją inwestycji nie planuje się zainstalowania urządzeń emitujących zanieczyszczenia powietrza oraz pola elektromagnetyczne. Jedynie na etapie realizacji mogą się pojawić okresowe uciążliwości, które jednak ustąpią po zakończeniu prac budowlano-montażowych.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych oraz innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych i obszarach objętych ochroną, w tym w obrębie strefy ochrony pośredniej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo. Ponadto, przedsięwzięcie nie będzie usytuowane na obszarach o znaczeniu historycznym, kulturowym oraz

archeologicznym. Nie będzie także zlokalizowane na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, obszarach górskich i leśnych, a także na obszarach o dużej gęstości zaludnienia.

Teren przeznaczony pod planowane przedsięwzięcie zlokalizowany jest w otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego, poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*, Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 i obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010, oddalone o 20 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Inwestycja nie naruszy ładu przestrzennego oraz walorów krajobrazowych najbliższej okolicy. Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym różnorodność przyrodniczą.

Według charakterystyki Jednolitych Części Wód, przedsięwzięcie będzie realizowane na obszarze jednolitej części wód powierzchniowej (JCWP) PLRW 6000161856969 Samica Stęszewska oraz jednolitej części wód podziemnej (JCWPd) o kodzie PLGW 600060. Mając na względzie charakter, planowane rozwiązania i technologię oraz skalę oddziaływania inwestycji, przy założeniu uwzględnienia warunków wskazanych w pkt II sentencji niniejszej decyzji, nie stwierdza się prawdopodobieństwa zwiększonego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i tym samym nie stwierdza się zagrożenia dla realizacji celów środowiskowych.

Nie przewiduje się również znaczących powiązań z innymi przedsięwzięciami w szczególności ponadnormatywnego oddziaływania skumulowanego, jak również oddziaływania transgranicznego.

Wszystkie powstające odpady będą magazynowane w specjalnie wyznaczonych miejscach na terenie przedsięwzięcia i systematycznie przekazywane specjalistycznym firmom posiadającym uregulowania formalno-prawne do zagospodarowania ich w sposób właściwy i zgodny z przepisami ustawy o odpadach.

Przedsięwzięcie nie zalicza się do kategorii zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. *w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

Reasumując, przyjęte rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, przy uwzględnieniu warunków i wymagań, zgodnie z pkt II sentencji niniejszej decyzji, winny zagwarantować, że eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny.